

Til sengs med Rune Temte:
**Store vennlige
kjempe**

I vinter raget han på TV som vikingen Ubba. Han har vært Årets Spiller på Strømsgodset. Men svenneprøven avla Rune Temte (50) da han måtte sørge for ikke å slå nesen flat på en verdensstjerne.

AV INGAR JOHNSRUD FOTO: LINE MØLLER
PUBLISERT 08.02.2016

09.05: Frostrøyken ligger tett over Drammenselva, og morgensolen stikker i øynene. I villaen oppe i høyden ved Solbergelva, har roen senket seg. Sønnen Martinius er på skolen, og kona Thea er på jobb. Tilbake i sengen ligger skuespiller Rune Temte. Du har sett ham på Hotel Cæsar, i Lilyhammer, eller kanskje på en eller annen scene, ett eller annet sted i landet, i løpet av de siste tyve årene. Og med rollen som den lettere psykopatiske vikingen Ubba, i BBC-serien Det Siste Kongeriket, har publikum virkelig fått øynene opp for kjempen ifra Buskerud.

HVERDAG: - Da er det opp klokken 07, Martinius må på skolen. Så er det en kopp kaffe, og deretter er dagen i gang. Er jeg med på en produksjon så reiser jeg dit, hvis ikke så driver jeg et eget produksjonsselskap, så det er alltid nok å sysle med. Har jeg tid, så tar jeg en treningsøkt. FOTO: LINE MØLLER.

– *God morgen, har du sovet godt?*

– Ja, det har jeg. Jeg vil ha det kaldt, men ingen trekk. Da kan jeg sove naken, men med lue og øreklokker.

– *Øreklokker?*

– Vet du, nå reiser jeg så mye, og sover på så mange rare steder, at jeg trenger øreklokker for å sove skikkelig.

– *Nettopp. Du er en av de skuespillerne som vi alle har sett, men som har holdt deg litt i utkanten av rampelyset. Men så dukket du brått opp som Vikingen Ubba. Nå er du med i en britisk storfilm om hopperen Eddie the Eagle. Er det en drøm som er i ferd med å gå i oppfyllelse?*

– Ja, det er klart det. Jeg har jobbet mot det internasjonale markedet i mange år, men den følelsen det var å sette seg ved siden av selveste Rutger Hauer, da vi hadde den første gjennomlesingen av Kongeriket-manuset, det var nesten uvirkelig.

– *Du har fått mye skryt for tolkningen av den brutale Ubba. Sover du bedre eller dårligere om natten nå?*

– Jeg har vært frilanser i tyve år, og sover bedre for hvert år som går. Men det er klart, nettene før store scener, kampscener eller lange dialoger, da kribler det alltid litt ekstra. Jeg har innsett at jeg oftest vil få roller som skurken. Og da er det veldig gøy at de gir oss frihet til å utvikle karakterene, som jeg fikk med Ubba.

– *I Eddie the Eagle spiller du mot legenden Christopher Walken. Hvordan var det?*

– Da Christopher Walken, eller Chris, som de kalte ham, kom gående inn på settet, ble det helt stille. Han har en tilstedeværelse og en intensitet, som er helt rå. Etter en tagning kom han bort, og vi pratet litt. Han syntes at jeg var en svær fyr. Så fortalte han litt om noen norske venner. Jeg burde brukt sjansen til å fritte ham litt, men i sånne situasjoner så blir man jo fort litt taus.

HELG: - Da sover vi så lenge vi kan. Alle mann. Ingen vekkeklokke, og kaffe på sengen. Både kona mi og jeg er ivrige juicere, så om sommeren finner du meg halvnaken ute i villastrøket her, på jakt etter brennesle til juicen. FOTO: LINE MØLLER.

– *Du er vel en av få som har kommet levende fra å gi Hugh Jackman en på trynet?*

– Det er en scene der i Eddie, hvor jeg slår han ned, ja. Og for å si det slik, jeg fikk rimelig klar beskjed om ikke å treffe ham på ordentlig.

– *I Eddie the Eagle spiller du treneren for det norske hopplandslaget, Bjørn. Hva slags type er han?*

– I filmen er jo det norske laget drittsekkene. Og Bjørn, han er sjefsdrittsekken. Han flyr fort i taket.

– *Du er ikke helt ukjent med toppidrett, du heller?*

– Nei, jeg var faktisk årets spiller på Strømsgodset, i 1988. Og her i Solbergelva er jo bandy den store idretten, så jeg var med å ta bronse i bandy-VM for juniorer. I Storbritannia er den fotballinteressen gull verdt. De kjenner jo til Strømsgodset, gjennom Ronny Deila og Martin Ødegaard.

– *Hva er din drømmerolle?*

– Hvis jeg skal velge en, så må det bli Peer Gynt. En løgnaktig rakker, med mye karakter.

– *Har du noen gang stått på en scene, og tenkt at nei – dette er et mareritt?*

– Jeg husker en gang vi med Riksteateret i Nord-Norge, og spilte Birdy. Det handler om to venner som vender hjem etter Vietnamkrigen, og det er mye tung psykologi. Et stykke uti der ser jeg plutselig at medspilleren min bare går av scenen. «Dette gidder jeg ikke,» sa han. Det viste seg at de få gutta som var i salen, satt og spilte kort.